

Selmeczbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74/III. sz. a hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 ..
Negyedévre . . . . . 1 ..

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Tisztelt előfizetőinkhez!

A mai számmal bezárjuk lapunk megjelenésének első évnegyedét s felkérjük mindazon t. előfizetőinket kik csak az elmúlt negyedre fizettek elő és lapunkra továbbra is előfizetni akarnak, hogy azt a városban lakók a kiadó hivatalnál, a vidékiek pedig, legezélszerűbben postautalvány útján, mielőbb eszközölni sziveskedjenek, hogy a lap-szétküldésében fennakadás be ne álljon.

Kiadóhivatal.

A felső-rónai nyaralók.

Az egyes vidékek jövedelmi forrásai között nem jelentéktelen szerepe van az idegenforgalomnak.

Nem egy helység vagy falu van, kivált a külföldön, melynek lakossága kizá-

rólag az idegen forgalomból eredő kereset által tartja fenn magát. Hogy e jövedelmi forrás megnyitására több-kevesebb élelmesség, sőt néha anyagi áldozat is szükséges, azt fejtegetni fölöslegesnek tartjuk; de viszont, a tapasztalat mutatja, hogy az idegenforgalom emelését célzó áldozatok dus kamattal fizettek és fizetnek mindenütt hol a viszonyok kellő felfogása, a körülmények helyes megítélése jól meg tudja választani azon eszközöket, azon módokat, melyekkel az idegenforgalom előnyös jövedelmi forrássá tehető.

Ha egy vidéket a gondviselés gyógyhatásu vízzel áldott meg, a másikat megragadó természeti szépséggel; ha ez a város a benne felhalmozott műkinesek, az a benne központosuló kereskedelem miatt érdemi meg az érdeklődést, balga volna

annak lakossága, ha e körülményeket saját hasznára nem fordítaná.

Miért ne ragadnók meg mi selmecziek is azt, mire a természet vidékünk szépséggel utal?!

Már ezelőtt évekkel, midőn országos járvány ostora hajtotta félelembe az embereket, messze vidékről ide jöttek hegyeink közé a menekülők, hogy fenyveseink üde, egészséges levegőjében kikerüljék a pusztító angyal halálthozó lehelletét. S azóta kivált újabb időkben, alig sőt nem is mulik el év, hogy a Felső-Róna regényes tája ne szolgálja nyári tartózkodáshelyül több idegennek. Pedig mily kevés kényelmet találunk odafönn! S hogy, daczára ennek, mégis fölkeresik, némelyek évről-évre F.-Rónánkat, elég bizonyítéka lehet annak, hogy vidékünk érzületének általunk nem méltányolt, mert megszokott festői szépsége nem

T á r c z a.

A bányában.

— Alkalmi prologus. —
Irta: Endrei Zalán.

(Előadatott Selmeczbányán az akadémiai ifjuság ismerkedési estélyének tiszteletére 1895. évi október 19-én Egry Kálmán színtársulata által.)

Egy bánya mélye. Nagy vihar van a földön; le hallatszík a zúgás, egy-egy dörögés és vilámlás fénye is lehet.

I. jelenet.

Bányadémon

Dühöngj csak orkán, tombolj bösz vihar
És döntsd alá e sziklaboltokat!
Földindulás és minden vad elem
Romboljad el az aknák utait.
Temessed el a tárna öbleit
S a bánya méhén rejő kincseket,
Hogy föl ne hordhassák az emberek
Bíralmamból a drága kincseket.
Mért nincs hatalmam átkot mondani
Mely minden bányászt elpusztítana
S ne látnék többé bányászlámpafényt,
Ne hallanám a csákánycsendülést!

(Elmegy.)

A tárna sziklái megnyílnak és megjelenik a föld szelleme s körülte rézvörös fény terjed szét.

II. jelenet.

Föld szelleme majd Tárna.

Föld szelleme

Leányom, kis tündérem, merre vagy?!

Leányom Tárna, Tárna, jer!

Megjelenik Tárna a bánya tündére.

Tárna

Atyám!

Föld szelleme

Az én munkámnak nem volt kezdete
Munkámnak nem lesz vége sem, tudod,
A föld mélyén van az örök világ,
Ott a teremtés tart még szüntelen;
Örök erő, a „hő“ él oda lenn.
A mit a hő honában alkotok,
A föld kérgébe helyezem el, de ugy,
Hogy emberkéz elérni bírja azt.
Mégis mi az oka, hogy annyi kincs,
Meg annyi érc érintetlen hever.
A bányáknak tündérévé tevélek,
Nos, rajta lány, édesgesd hát az embert
A bánya mélyibe, hogy hadd vigye,
A mit számára kincset termelek.
Nagy műhelyembe visszatérek én most,
De újra intelk leány a tisztre
Melyet reád kiszabtam egykoron.

(Eltűnik, a sziklák bezárulnak.)

Tárna

(Előre jön és jobbra-balra intve.)

Elő! Elő!

(Első tündér jön balról. Második tündér jön jobbról.)

Egyszerre Parancsaidra állunk.

Parancsaidra várunk.

Tárna

Legott a földszíne szállotok.

S az ifjakat, kiknek bátor szívük,

Kiket nem rettent semmi vész, veszély

Hívjátok a bányának mélyibe.

Hirdessétek földön minden merre:

Bányász legyen kinek helyén szive!

(A két tündér jobbra-balra el. Tárna el hátul.)

Démon

(Kívül a sziklák közt.)

Csak jer, csak jer, vezetlek utakon

Sőt elvezetlek utatlan helyen,

Hogy lásd mi szörnyű minden ide lenn.

(Lejönnek a színre.)

Ifju

Pihenjünk egy kicsinyt; fáradt vagyok.

Démon

Már fáradt vagy, szegény fiu, no lásd,

Ez elenyésző fáradtság ahhoz

Mit majd adóul vesz a bányamunka.

No tégy le szándokodról jó fiu!

Ne légy te bányász, hidd nem pálya az!

Ifju

A testi fáradtságot megszokom,

Beletörődöm, munka nem riaszt.

Démon

Nem is a munka az, mi elriaszthat;

De hogy munkád el von a napvilágtól.

Hisz oly rövid az ember életében

Az az idő, mikor örülni tud,

Mikor az élet édes, szép neki;

És ennek a felét, a legjavát

A bányaléghen vágyod tölteni.

S ha a mikor a munkát elhagyod,

Akkor pihenni vágysz, pihenni térsz,

Hogy újra folytathasd a robotot

Hol van tehát az élet öröme!?! . . .

mindennapi, és varázsával elfeledtetni a rendes jólét kényelmére szokott fővárosi nyaralóval is ama gyakran nagyon is kezdetleges életviszonyokat, melyekkel jelenleg a felső-rónai nyaralás jár.

Már most elgondolhatjuk, mennyivel többen keresnék fel nyaranta e kies darabka földet, e smaragdot vidékünk természeti kincsei között, ha ott nem is minden, de legalább mérsékelt jogos igényeiknek megfelelő ellátásban részesülnének.

Sokat tervezettek már e tárgyban, anélkül, hogy eddig valami eredményre jutottak volna.

Most, úgy látszik, mégis valószínű felben van a terv, hogy a F.-Róna nyaralóteleppé alakíttassék.

Összeállt egy részvénytársaság, mely a F.-Rónán vendéglőt épített, s ha ennek hasznát látja, néhány nyaralót is emeltet.

Mi részünkről teljes sikert kívánunk e vállalathoz, mely hivatva van, városunk forgalmát, jó hírét emelni, s ez okból úgy a hatóság mint a közönség részéről megérdemli a támogatást.

E részvénytársaság alakuló gyűléséről alábbiban számolunk be.

„A nyaralókat építő részvénytársaság Selmezbányán“, e hó 24. napján tartotta meg alakuló közgyűlését Sztinyai József polgármester elnökelete és mintegy 26 részvényes tag részvevése mellett. Az alakuló közgyűlés elnökévé közfelkiáltással Sztinyai József polgármester lett megválasztva, ki a jegyzőkönyv vezetésére Sztancsay Miklós főjegyzőt kérte fel. Az elnök erre az alakuló közgyűlést megnyitottnak jelentette ki s egy rövid, de magvas bevezető beszéd után felhívta a megjelent részvényeseket arra, nyilatkozzanak hogy megalakítják-e a részvénytársaságot daczára annak, hogy nem tíz, hanem csak ötezer forint lett jegyezve. Többeknek felszólalása után a közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy egyelőre ötezer forint részvényalapítókével is megalakul.

Ezután az alapszabályok tervezete, melyet Platzer Ferenc és Chauer Ottó állítottak egybe és a melyeket dr. Szél László ügyvéd vizsgált felül jogi szempontból, lett felolvasva és némi módosításokkal elfogadva.

A részvénytársaság tb. elnökévé Wiesner Adolf ajánlatára osztatlan nagy lelkesedéssel Rudnay Béla főispánunk, ügyvivőelnöké Sztinyai József polgármester, igazgatóvá Platzer Ferenc nyug. bányafőnök, igazgatóságtagokká dr. Fodor László kir. bányatanácsos, dr. Stuller Gyula, Tirts Rezső, Nyitray László, Greguss Antal és Sztancsay Miklós, — a felügyelő bizottságba tagokul dr. Tóth Imre, Wiesner Adolf és Muszka József mint rendes, dr. Faller Gusztáv és Hlavacsek András mint póttagok, — a társaság pénztárnokává Chauer Ottó, ellenőrévé Ács József és ügyésszévé dr. Szél László ügyvéd lettek közfelkiáltással megválasztva. A részvénytársaság megalakulásánál a legfontosabb kérdés az volt, hogy találtak-e a Felső-Rónán oly forrást, a mely az ottani lakosokat, de különösen a nyaralókat a kellő vízmennyiséggel elláthatja. Erre nézve, mint azt már lapunkban említettük, a kiküldött bizottság jelentette, hogy talált egy jókora forrást, a mely a vízvezetékhez elegendő vizet adna. Most az alakuló közgyűlésnél azonban kitűnt, hogy — igaz a legnagyobb szárazságban — ezen forrás óránként csak 3—4 litert képes adni. Azon kérdés fölött tehát vajjon elegendő vízmennyiség e ez a villa stílusban építendő szállóhoz, élénk vita indult meg, a melynek folyamán különösen dr. Tóth Imre határozottan kijelentette, hogy 3—4 liter víz óránként oly annyira kevés, hogy az számba se jöhet. Ugyanezen álláspontot foglalta el dr. Stuller Gyula is; míg Platzer Ferenc és dr. Fodor László azon indokolással, hogy a kérdéses forrás a legnagyobb tikkadt szárazságban adott óránként 3—4 liter vizet, tehát rendes körülmények között még egyszer annyi várható és hogy egy rendes vízvezetékre van szükség, mely mellé egy vízgyűjtő medenczét kell építeni s végül hogy éjjelen át a vizet elzárják, — a kérdéses forrást egyelőre elegendőnek tartják, persze úgy, hogy a vízvezeték kiépíttessék. Az elnöklő polgármester ismétlő felszólalásai után a legfontosabb kér-

désnél abban állapodott meg a közgyűlés, hogy a társaság a város közönségét fogja felkérni, hogy a felső-rónai vízvezetékét az ottlakó körülbelül 1000 lakos érdekében is városi közköltségen építtesse ki.

Az építendő vendéglő tervére nézve a közgyűlés nem állapodott meg, hanem az igazgatóságra bízta az ez ügybeni eljárást.

Végül még felemlítjük, hogy az 5000 frtnyi törzsvagygon befektetésén felül még egy 5000 frtos amortizationális kölcsönt fog a társaság felvenni és úgy egyelőre 10,000 forint előirányoztatik a felső-rónai szálló felépítéséhez.

Nem hallgathatjuk el azt sem, hogy a közgyűlésen egy izraelita polgártársunkat se láttuk s nem hihetjük, hogy ez a részünkről való nem érdeklődést jelentené.

Legvégül kijelentjük, hogy úgy e részvénytársaság, mint az ezzel kapcsolatos turistaság érdekeinek előmozdítására készséggel ajánljuk fel szerény szolgálatainkat.

Rendőrorvosi állás rendszerezése.

Fáradhatatlan buzgalmu főkapitányunk a következő javaslatot terjesztette a tanács elé, melyhez részünkről mindenben hozzájárulunk s mely javaslatot sikerült lapunk egyik barátja által megkaphatnunk.

Selmezbányán szab. kir. város törvényhatóságának csak egy hivatalos orvosa van, és ez Dr. Máltás Károly tisztí főorvos, a kinek a törvény, miniszteri és szabályrendeletek szerint következő kötelességei vannak:

1. ellenőrzi a dajkaságban levő gyermekek mikénti ápolását;
2. megvizsgálja az iskolákat és egyáltalán a lakhelyeket, börtönöket stb.
3. ügyel az egészségügyi, jótékony, köz- és magánintézetekre;
4. vizsgálja a tápszerek és italok minőségét
5. figyelni tartozik a köz- és magánfürdőkre;
6. teljesíti az orvosrendőri vizsgálatokat és bonczolásokat;
7. kioktatni köteles a nem orvos halottkémekeket;

Hisz fáradtan örülni sem lehet,
Nincs a gyönyörnek semmi ingere.

Ifju

Valóban? Oh! de nem lehet . . .

Démon

Minden

Szavam igaz, a bányász lelkire
Örök pecsétet nyom a bányalég.
Kedélye vész, zord, és mogorva lesz.
Nem is örülhet lánynak, kedvesének.

Ifju

De hát a nő! a szerető család!
Az kárpótolja minden fáradalmunk.

Démon

Azoknak nincs egy percük is nyugodt,
Mikor eszükbe jut, hogy az atya
Ezer veszély közt lenn a mélybe jár.

Ifju

Ezer veszély?

Démon

De több, csak is veszély!

A bányalég, egy mozduló göröngy,
Egy szikla, mely elválnak a falától,
Egy tárnabolt, mely el nem bírja terhét,
Min-mind halál, mind szörnyű rut halál.
Reggel elváltál alvó gyermekedtől
És délbe' ime árva már szegény.
És boldog árva, hogyha még az atyját
Halottan látnia lehet, és nem
Alaktalan roncsként kerül elő,
Avagy csak egy vértócsa jelzi, hogy
Itt pusztult el egy jó, derék atya.
Nem rémit ez a gyakori eset?!

Nem kél szivedben borzadály, ha azt
Elgondolod, hogy a melyik napon
Épen kerülsz haza, szerencse csak,
Ajándékként nyeréd?!

Ifju

(Megborzadva a halottak felett.) Ne szólj! Ne szólj!

Démon

Mit szó! a szó csak halvány gyenge szín,
De a való, az rémes borzalom.

Hallatszik a klopacska.

(Az ifju összerézzen és ez a hang mindinkább megborzasztja, egész testében reszket.)

Ifju

Mi rémes hangverés? . . . Mi ez?

(Démon nem felel. A klopacska harmadik részénél újra kérdi.) No mond!!

Démon

(Hozzá lép egyik karját megragadja.)

Halálra emlékezteti a bányászt.
A dolgozót más munkás váltja fel.
Halálkisértés minden munkaváltás.
A bányamélyből fel a földre jutni,
Avagy a földről szállani alá,
Istenkisértés számba megy, csak egy
Csávar, egy láncz-szem is lazuljon
Avagy — az ember gyarló lény nagyon —
Csak egy hamis fogást tegyen a gépész,
S végére jártad immár életed.
E rémes hangokkal temetnek el.
Bányász ha lész, klopacska hanginál
Eszedbe jut mindig a kész halál.

Ifju

Halál? (Ismétli csüggedten, a mely csüggedés már egész lényén meglátszik.)

Démon

Mindég és mindenütt halál!

(E pillanatban megjelent Tárna.)

Tárna

(A Démonhoz.) Hazudsz! (Az ifjuhoz) Ne hidd.

Ifju

Mi ez.

Démon

Átkozott.

Tárna

Ifju ne adj hitelt e rémitésnek!

Démon

Nem rémités.

Tárna

(Démonhoz.) Némulj el átkozott.

(Az ifjuhoz.)

Ne tégy le szándokodról ifju ember.
Csak légy te bányász! Munka ne riasszon!
Dolgozni kell a földön mindenütt.
Az himpellér, kit munka vissza rettent.
S mi szép a munka, melyet végezel.
Im; felkeresed lenn a föld ölében
A földbe rejtett érczet s kincseket,
S midőn a napvilágra felviszed,
Gazdag'ba tetted embertársaid.
A réz, a vas, az ólom és ezüst
S a fémeknek királya: az arany
A legkisebb szeméremmel is a mélyben
A földszinére jut, jótétemény.
Lenditi az ipart, kereskedést
Jó létet ad az ember életének,
Enyhíti és könnyíti a nyomort.
Nos láthatod, e pálya hivatás!

8. vizsgálja a városban levő gyógyszerárakat;
9. résztvesz az évi katonasorozásokon;
10. ügyel a méreg- és gyógyanyagokkal való kereskedésre és kezelésre;
11. felügyel az évi himlőoltásra, illetve átvizsgálja az oltási kimutatásokat;
12. felügyel a város területén levő összes orvosi és egészségügyi személyzetre;
13. a letelepedő orvosok és szülésznők okleveleit megvizsgálja, láttomozza, beiktatja;
14. tagja a közigazgatási bizottságnak a hol havonként alapos jelentést tenni köteles az egészségügyről;
16. előadó a városi tanácsüléseken közegészségi ügyekben;
17. elnöke a városi közegészségügyi bizottságnak;
18. hetenként kétszer megvizsgálni köteles a városban levő nyilvános helyeket;
19. a heti vásárokon az élelmi cikkeket vizsgálja;
20. a rendőrkapitányi hivatalnak mint I. foku közegészségügyi hatóságnak felhívására tartozik megvizsgálni a boltokat, üzleteket, az ezekben levő élelmi cikkeket stb.
21. havonta köteles vizsgálni a vendéglőket, kávéházakat, pálkamérokot;
22. időszakonként köteles vizsgálni az ita-
lokot, esetleg vegyi uton; vegyszegédlete mellett;
23. köteles elkészíteni évente a városi közegészségügyi évi jelentést;
24. ragadós betegség esetében a rendőrkapitányi hivatal közegével köteles minden egyes betegnél megjelenni és megvizsgálni és ellenőrizni az óvintézkedéseket (1954/1894. sz. miniszteri rendelet);
25. tagja a rendőri bizottságnak, melynek ülésein résztvenni köteles;
26. megvizsgálni köteles időszakonként a szódagyárakat;
27. igazgatója a városi magánkórháznak, a hol a betegeket gyógyítani, a kórházat vezetni köteles;
28. gyógyítani köteles a városi szolgálakat;
29. eljárni köteles minden egyes balesetnél, szerencsétlenségnél, gyilkoságnál stb. mely esetekben a rendőrség által hivatik;

30. Az élettészeti bizottság tagja lévén, minden egyes építkezésnél szakvéleményt adni köteles;
  31. Kezeli és nyilvántartja a trachomabetegeket;
  32. ragadós betegség esetén eljár a lakosztály fertőtlenítése körül; — felügyel a temetésnél előirt óvintézkedések betartására;
  33. a rendőrkapitányi hivatal mint I. foku közegészségügyi hatóság, valamint a városi tanács mint II. foku hatóság felhívására szakvéleményt köteles adni, a helyszínen eljárási stb.
  34. ezen kötelességeit a belvárostól távollevő 5 külterületen is végezni tartozik;
- Ezekből látható, hogy a v. tiszti főorvos ugy az I., mint a II. foku közegészségügyi hatóság szakközege, a mi felelősségi esetekben kelletlen helyzetet teremt; továbbá a tiszti főorvosnak dacára annak hogy reggeltől estig fárad és dolgozott, szorgalmas és buzgó, a fentjelzett és még sok más kötelességének teljesítésére nincs meg és nem lehet meg fizikai ideje, a mi a közegészségügyre és a főorvosra nézve is hátrányos is, mint több ízben jelenttem be a tekintetes tanácsnak

Ezek előrebocsátása után, mivel a rendőrkapitányi hivatal ily körülmények között nem teljesítheti kötelességét a közegészségügyi ügyekben úgy, miként ez előírva van és eddig is csak úgy volt képes megfelelni, hogy Dr. Kapp Jakab magánorvos szívességből járt el igen sok esetben, a mi azonban nem megfelelő, mert a törvény egyenesen tisztiorvos közbenjöttét követeli, meg a rendőri ügyeknél, — van szerencsém hivatalos tisztelettel a következő javaslatot beadni, melyet a törvényhatósági bizottsági közgyűlés elé kérek vezérelni.

„Mondassék ki, hogy Selmező-Bélabánya városnál egy rendőrorvosi állás rendszeresítetik, mely állással egybekötve azon kötelességek, melyek 1876. évi XIV. t.-cikkben a járás orvos hatáskörébe utalvák; vagyis a rendőrorvos a rendőrkapitányi hivatalnak mint I. foku közegészségügyi hatóságnak legyen szakközege. A tiszti főorvos pedig legyen a II. foku hatóság szakközege és kötelességei legyenek azok, melyek az 1876. évi XIV. t.-cikkben a törvényhatósági tiszti főorvos hatáskörébe utalvák.

E mellett, hogy a várost nagy teher ne érje, legyen a rendőrorvos évi fizetése 400 forint, 180 forint lakp. és 48 m³ tüzfajradósággal és kiküldetés esetén rendes napidíj 4 forint — ezen díjazásra fordítottak az eddigi kórházi gondnok járandósága a midőn is a kórházi gondnoki ügyeket is a rendőrorvos végzendí. — Ezen javaslatom elfogadása esetén el lesz érve az, hogy az egészségügyi szolgálat megosztatván, az el lesz pontosan végezhető és a kihágások — kellő számu szakközegek lévén — üdvösen és eredményesen fognak működni.

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Hüttl József miniszteri tanácsos és bányaigazgató és neje Váczi, hová egyik rokonuk temetésére mentek, visszaérkeztek. Dunay Ferenc tankerületi főigazgató Besztercebányáról e napokban városunkban időzött s mindkét középtanodát meglátogatta. — Mint értesülünk, Szécsy Zsigmond elhalt akad. tanár helyére Csibi Lőrincz besztercebányai erdőmester fog kineveztetni.

— **Arany lakodalom.** Mint azt mult számunkban már előre jeleztük Hacher Imre nyug. bányafelelő és neje Urbanszky Anna aranylakodalomukat e hó 28-án hétfőn d. e. 9 órakor tartották meg a Nagyboldogasszonyról nevezett templomban. Az ünnepelő tisztos öreg párt gyermekeik és nagyszámu unokáik kivül Krausz Géza v. erdőm. és neje, Wagner József kohóigazgató és neje s még többen kísérték a templomba, hol Podhragyi Pál prépost-plébános gyönyörű beszédet intézett hozzájuk, melyben kiemelte, hogy az agg pár az életküzdelmével sikeresen tudott ily hosszú időn keresztül megküzdeni, most már az örök üdvösség útja felé néznek, s hogy könnyebben legyen elérhető ez, átnyújtja a férjnek eme pálcát — és átadott egy aranyozott kereszttel ellátott igen szép botot a könnyekig meghatott ünnepelő férjnek. A meghatottság különben e szép ünnepélykor általános volt a jelenvoltak között. Az egyházi szertartást vidám lakoma követte, melyen a fentiek kivül Podhragyi Pál prépost-plébános is részt vett s a melyen sok sikeres tósztt lett tartva.

a biztos kikötőbe, de a vészthozó örvénybe is sodorhatja.

Huszonhárom év előtt 1872 évi október havában nagy élénkség uralkodott a bécsi régi tudományos egyetemen; a beiratkozások javában folytak. — A budapesti egyetemről különösen harmad éves joghallgatók sokan voltak ez évben Bécsben, hová leginkább Stein Lőrincz világhírű nemzetgazdász előadásai vonzottak.

Négy jó barátom felkért, hogy őket is iratnam be s a szükségelt okmányokkal (index stb.) természetesen elláttak. E kollegáim voltak: Cselko István a később zsolnai volt képviselőnek az öcsöcse (szegény jó fiu ugyanaz évben, mint egy éves szekerész önkéntes meghalt), ki éppen katonai szolgálata miatt nem iratkozhatott be személyesen, mint az elő volt irva; azután Csipkay István jelenleg zólyomi kir. közjegyző; Czibula László most Hontmegye főjegyzője és Borcsiczky László, ki ha jól tudom kőporubai birtokán gazdálkodik.

Dr. Neumann volt a jogi kar akkori dékánja. A dekanátus előtti teremben a beiratkozások eme utolsó napján óriási volt a tolongás úgy, hogy alig lehetett a beiratási engedélyt megadó dékánhoz befurakodni. — Végre sikerült bejutnom. A kedélyes német öreges tudósnek némi zavarral mutatkoztam be mint Cselko István s felmutattam ennek okmányait. — A jó öreg néhány rövid buzdító szó kíséretében átadta a beiratkozási engedélyt s végül így szolt: „Da haben Sie die Academischen — gesetze“ s a kezembe adott egy jókora füzetet, melyben az egyetemi szabályok voltak foglalva.

Mivel hivatva lész, az embereknek
Az élet annyi sulyos harczihoz
Fegyvert és védőeszközt nyújtani.
A vas, mely új meg új ipart teremt,
Ad milliók kezébe kenyeret
S ez még csupán egyellen termelésed,
Hol még a többi mind, egész sora
A nélkülözhetetlen ércnek, a melyet
A földszinére hoz bányász kezéd.
Ne rémítsen meg ez az átkozott
Én lészek a bányában angyalod,
Harcz, küzdelem a bányász élete
A föld mélyének száz rejtelmével,
Miként a katonának harcmezőn
A kit mikor, ha bármí sors is ér
Úgy érzi, hogy dícső a pályabér
S ha úgy rendelte fenn az Istened
Hogy életed a mélyben végezed,
Ne retténj attól sem fiam, dícső halál!
Miként a harczosé, a harcmezőn.
Mint harcza elbukott dícső vitézt
Temetnek el, úgy vesz fel Istened.
Csak bánat az, s nem siró jajgatás
Mi sírodhoz kísér; szeretteid
S bajtársaidnak legszebbik dala
A mely egyetlen sorban kulminál:
„Bányásznak halni szép halál“

(Kivül ének: „Szerencse fel, szerencse le“.)

Figyelj, figyelj most csendül fel az ének
Mely dalba vonja össze életed.

(Az ének után.)

Nos, bátor ifju, jöss-e hát velem?

Ifju

(Kit Tárna szavai és az ének ismét lelkesülővé tett.)

Szavad bűbája csábit — én megyek.

(Belépnek a tündérek két oldalt.)

Tárna

Igy bátoran, rettened nincsen ok.

II. Tündér

(A Démonra mutatva.)

Ezt én kísérem őrszemmel nyomon

I. Tündér.

S a bányarémet én lelánczolom.

Ifju

(Növekedő lelkesedéssel.)

Nem rettent engem semilyen veszély már.

Bányász leszek szívvel, lélekkel én!

(Kivül felzendül a „Szerencse fel“ második része.)

Vezessetek tündérek engemél,

Akármi uton bátoran megyek

Tündér leány! bányász leszek s munkámat

Reád gondolva kezdem el

Imám lesz jelszavam: szerencse fel!

Tárna

Szerencse fel!

Tündérek

Szerencse fel!

(Függöny.)

Visszaemlékezés.

Huszonhárom év csak egy kis csepp az idő megmérhetetlen tengerében s mégis mily hatalmas hullám, mely a gyarló ember élete sajkájá-

Ujból kívánjuk a tisztaság párnak, hogy még sokáig boldogan éljenek!

— **Ujságírók ünnepe Nagyváradon.** Mint azt t. olvasóink már a napi lapokból tudni fogják, Nagyváradon a „Nagyvárad“ című napilap 25 éves fennállásának ünnepe alkalmából a vidéki ujságírók nagy számmal gyűltek össze, hogy a fővárosi sajtó képviselőivel együtt ügyes bajukat megbeszéljék. Városunkat s illetve lapunkat is Vörös Ferencz a selmeczbányai hiradó szerkesztője volt szíves képviselni, (az egész felvidékről még csak Kassa volt képviselve). Elhatározatott, hogy szervezkedés végett f. é. decz. 8-án fog Budapesten egy nagyobb hírlapírói értekezlet tartatni, mely hihetőleg nagyon látogatott lesz s melynek látogatását a kormány utazási s más kedvezmények által szintén előmozdítani fogja. — A nagyváradai ünnepély különben fényesen sikerült, mely alkalmából nem győzzük eléggé kitüntetni a Nagyváradai közönséget, hogy egy napilapot 25 év óta lelkesen tud fenntartani. Utánozandó példa ez többi vidéki városainkra nézve is. Különben lapunk sürgönyileg üdvözölte a 25 évi fennállási ünnepet tartó „Nagyvárad“ szerkesztőségét.

— **Betöréses lopás.** A nemrég elhalt Szécsy Zsigmond főerdőtanácsos pincéjét mely a felső botanikus kert melletti lakás udvarába nyílik, eddig ismeretlen tettesek erőszakkal feltörték e hó 26-ára menő éjjelen s onnét több palack veres és fehér bort, tokaji aszút, asztali bort, boroviczkát, szilvriumot és barackcognacot elloptak s ez által tettemes kárt okoztak. Az eddig kihallgatottak vallomásából még nem lehetett rendőrségünknek a tettes biztos nyomába jutni.

— **A Szt. Erzsébet kápolna** fölvatása holnap november-hó elsejére halasztatott, midőn is a Nagyboldogasszonyról nevezett templomból reggeli 8 órakor egyházi menettel levonulnak a felszentelési szertartásra, melyről annak idején bővebben szólunk. Kedvezőtlen időjárás esetén az ünnepély nov. 3-ikára vasárnapra halasztatnék el.

— **Uj városi végrehajtó.** Szitnyai József polgármester, a fegyelmi vizsgálat alatt álló Frindt Antal községbirósági és rendőrkapitányi végrehajtó helyébe, Szikorai Jánost nevezte ki.

Ezzel ismét az előszobába mentem s helyemet nyomban egy másik beiratkozó foglalta el. Kis vártatva újból bejutottam a dékánhoz s bemutatkoztam mint Csipkay István. Az öreg rámondta: „Ein echt ungarischer Name“ . . . meghajoltam előtte . . . ugyancsak az előbbi procedúra . . . „Da haben Sie die Academischen — gesetze“ s a második füzetet is átadta, melyet én az első mellé kabátom belső zsebébe tettem s az előszobába érve ott várakoztam.

Körülbelül egy órai várakozás után megint a dékán előtt állottam mint Czibulya László. Az ősz tudós fürkésző szemekkel nézett rám, kissé megcsóválta tudományos fejét, de akadálytalanul kiadta az engedélyt s ezzel az akademische gesetze-nek harmadik példányát is, melyet a többiek társaságába helyeztem el.

Ezután a hotel Moricznek nevezett greisle-reibe mentem villásreggelizni s úgy vagy két órai idő múltán ismét a dékán előtt állottam mint Borcsiczky László. De már erre a tudós tanár felugrott székéből s szigorúan rám kiáltott: „Maga már más név alatt is volt itt . . .“

Nagy zavarba jöttem s éppen kezdtem volna egyik legfőbb jogtudományi dologban magamat gyakorolni t. i. tagadni, hogy már előbb itt lettem volna, mire kabátom valahogy kigomboldott és az átkozott akademische gezezték mind három példányra mintegy kárörvendve zsebemből kikandikált. — A dékán hirtelen kézmozdulatával kin volt mind a három füzet. „Hát ezeket honnét kapta?“ kérdé szigorúan. Nem vá-

— **Halottak estéjén.** Szürke Gyászfátyolként borul az őszi köd a letarolt vidékre. Mindenütt csend és áhitat. Az emlékezés megnyitja a szív rejtekeit s a kegyelet könnye kiül a szembe, melynek borult tekintete sirkoszorukon és hantokon pihen. A temető halmain gyertyák és mécsek lángja lobog; úgy tűnik fel messziről, az imbolygó ködön át, mintha az örökké élő szellem fénye keresztültörve a sir sötétjén, uj derűt akarna hozni a világra. És talán nincs ugy? Oh hány szív tisztul meg halottak estéjén ama sirdomb fölé borulva, mely drága halottját foglalja magában. Hiszen a sir utolsó menedéke a halandónak az életben, utolsó menedéke, ha az élet viharai megtörték, s örök álom borul szemére. Boldog az, kinek halottja van. Ha végig rügött rajta a sors viszálya; ha szívet feltépték a szenvedélyek, véresre sebeztek a hiúsult remények keserű csalódások; ha keblén gyilkoló teherként fekszik a bubánat; ha nincs senkije, senkije e széles világon, ki megosztaná vele baját, ki megértené keservét, ki vigaszt adhatna elcsüggedt lelkének: oda menekül a kétségbeesett lélek ahhoz a sirhoz, hová drága halottját temet; ott azután kionthatja könnyeit, nem neveti ki senkisémet érte; ott enyhülést talál az enyészet birodalmában, ott megnyugtatja a gondolat, hogy hiszen az ő szenvedései is véget érnek, ha majd ő is lepihen, oda a csendes hant alá. Szól az esteli harang; mélabús kongása imára hívja a hívőket; imára halottakért. És ti, jámbor hívők, lehajtott fővel oda zarándokoltok, hol ővéitek pihennek. Letérdeltek a sir mellé; s zokogástok szakgatott hangjait viszi csöndesen tova a szellő. Miért sirtok?? Hiszen a halottak már boldogok és pihennek csendesen.

— **Hodrusról.** Hodruson e hó 27-én vasárnap volt az első polgári házasság Koch János és Weisz Anna között, nagyszámu közönség jelenlétében. A házasság Lindmayer János kir. anyakönyvvezető előtt lett megkötve, ki szép beszédet is intézett a közönséghez, miért megéljeneztek, a polgári házások azután a rom. kat. templomban az egyházi áldást is igénybe vették. — Hodruson a tehének között a ragadós száj és körömfájás megszűnővén, a zárlat a lakosság nagy öröme e hó 28-án feloldatott.

laszoltam, hanem mint egy tetten ért bűnös leborgasztott fővel állottam előtte.

„Hát most mondja meg nekem“ kérdé kissé nyugodtabb hangon — „hogya voltaképen kicsoda maga?“

„Én — én voltaképen — én s megmondám valódi nevemet.“

„S kik azok, a kiket beiratott s mért nem jöttek azok el, mint azt a szabály kívánja személyesen?“

Az egyik katona, a másik beteg, a harmadik családi körülmények miatt csak két nap mulva érkezhettek Bécsbe, a negyedik el van foglalva lakáskereséssel, az ötödik meg én vagyok jó magam s alázatosan kérem egyszersmind részemre is a beiratási engedélyt megadni. A jó öreg úr hatalmas lecke kíséretében megadta a beiratkozási engedélyeket, de akademische gesetzeket többet nem adott s azzal bocsátott el; „Mint magyaroknak ez egyszer elnézem, de többször ennek előfordulnia nem szabad!“, . . . Jóságos arczán azonban kedélyes mosoly derült fel, mintha őt is mulattatta volna a dolog. Én meg megkönnyebültem, mert még az akademische gesetzeket is a dékán asztalán hagytam, távoztam a középkori nagy szürke épületből.

A beiraikozáson tehát szerencsésen átesünk. Most még csak az indexeket kellett az egyes tanárok által aláíratni. De mi ezeket nem ismertük s folyton utánuk kérdezősködni nem akartunk.

Ekkor már együtt voltunk mind az öten s

Különfélék.

— **Parasztlánykából lett apáca.** Hugyecz Mihály tőkési parasztagazda, annak idejében a hegybányai apácákhoz adta zsengekoru Anna nevű lánykáját nevelőbe. Ott a kis parasztleánya oly jól nevelődött, hogy jelenleg ő is apáca még pedig Budapesten s nagy kedvvel tölti be életpályáját szegény szüleiről sem feledkezve meg.

— **Pályázat.** A városi tanács pályázatot hirdet az alsóutczai ovodásnői állásra nov. 5-ig. Fizetés: 250 frt 20 m. tűzifa és természetbeni lakás.

— **A lövöldéről.** A nagyon is kedvezőtlen őszi időjárás következtében a f. hó 27-én vasárnap tartott lövészeten csak kevesen vettek részt s mindössze csak 338 lövés esett. Az eredmény mind a mellett elég szép, mert 318 kör közül 8 négyes is volt, melyek közül egyet Belházy Gyula, hetet Seidel Ágoston lőtt, az első díjat Seidel Ágoston, a másodikat Belházy Gyula nyerte el. Az idei lövészévet a november-hó 1-én és 3-án tartandó lövészettel berekesztik.

— **Szinészet.** E hó 23-án szerdán, Karczag színműve, „Lemondás“ igen gyér közönséget látott. Dorsay Irén szerepét Rónay Karola. Géza grófét Endrei Zalán igen sikerülten adták. Csütörtökön ismét a „Szultán“ operettét, a szín-szerepben Molnár Bertával, ki szép hangterjedéssel bir, azt érvényesíti is hol lehet; jelmeze nem volt megfelelő, mert talán szórakozottságból magán felejtett egy divatos, ballon ujjú női atlasz derekat. Roxelanét Beke Lilla adta. Szombaton Varadi látványos színműve ment, „A Hunutódok“ Csaba és Polydora szerepe Endrei és Rónai Karola kezében volt, kik azt szokott, s pontos tanulmány által elért alakítással adták. Megjegyezzük, hogy ily nagyszabásu színművek, hol a dizlet és korhű jelmezek nem csekély jelentőségűek, nem valók vidéki kis színpadra, mert könnyen a színrehozatal hiányossága miatt nevetéget keltenek. Már ismételtelen kiemeltük, hogy Egy társulata a szalonvigjátékokban, ekszczellál; miért hanyagolja el épen azt hol leginkább kimutathatja helyes, összevágó játékát?! Vasárnap délután zónaelőadásban „A bányamester“-t

az egyetem közelében lévő Troidl kávéházban elhatároztuk, hogy mind az öten egyszerre meggyünk a tanárok felkeresésére. Vezetőnké Czibulya Lászlót mint köztünk a legsimább modorral birót szemeltük ki s csakugyan az ő vezetése alatt egyenesen az u. n. Konklávéba tanári tanács-terembe mentünk.

Itt ültek a nagy patkóalaku asztal körül a bécsi egyetem akkori nagyhirű jogtudósai. Vezető társunk mélyen meghajlott s német nyelven kezdé:

„Wir suchen die Herren Doctoren und Professoren dr. Lorenz Ritter v. Stein“ (Mi dr. Stein tanár urat keressük.)

Erre egy Goethe arczu magas termetű, deres haju imponáló, elegáns megjelenésű tanár mondá: „Der bin ich.“ — Valamennyien hozzá sietünk s ő indxeinket egymás után aláírta.

Ezután ismét megszólalt vezető társunk: „Keressük továbbá dr. Wahlberg tanár urat.“ Egy köpczös, széles válu, szemüveges, tömör szakálu alak — a hires büntető jogász és statisztikus — jelentkezett. Mind az öten kozzáfordultunk s ő indxeinket aláírta.

Erre ismét felhangzott vezetőnk szava: „Keressük még dr. Pfaff tanár urat“ Ez már tréfára vette a dolgot s hangosan elkiáltotta: „Hier“ Persze hogy e furcsa jeleneten a komoly tudósok is hangos hahotába törtek ki, a mely még fokozódott midőn László barátunk még dr. Harém Péter tanárt is felhívta jelentkezésre. Szegény Harum már ekkor mellbeteg volt s csak

adták, este „Hortobágyi virtust“ Endrei Zalán, Rónay Karola és Beke Lilla lehetőleg igyekeztek az előadás iránt érdeklődést kelteni, mely a sokféle más mellékes apróság miatt megoszlott figyelem miatt kissé lanyha volt. Hétfőn, megint zónaelőadásban „Náni“ ment; mi igazán kár; meg vagyok róla győződve, hogy a rendes előadást többen, sokan látogatták volna. Kedden, folyó hó 29-én a „Királyfogás“ operette szereplő személyzete gyönyörködhetett (?) a majdnem üres házban, pedig túlságos dicséret nélkül mondhatjuk, hogy daczára a karmester ur bizonytalanságának simán és jól ment az operette. Beke Lilla, bár erős hülés következtében torokgyulladásra van, szokott élénkséggel, kellemes hanggal, mely a magasabb sorozatokban is tisztán csengő marad, igen kedves Fijora volt, babérkoszorút is kapott kék szalaggal. Molnár Berta mint Lola most is igen jó énekesnőnek bizonyult, játéka is sokkal jobb volt, mint eddig, elfogultság nem igen volt már érzervehető nála. Marx (Tábori) és Kopek (Olmosy) kupléit zajosan megújraza a közönség. Felhívjuk a t. közönség érdeklődését Endrey Zalán jutalomjátékaul ma színre kerülő „Romeo és Juliá“-ra, melyben Romeot adja a jeles tehetségű fiatal színész; városunk finom műizléssel bíró közönségéről feltesszük, hogy Endrey jutalomjátékát minél számosabban látogatandja meg. Mint éztesülünk, vasárnap nov. 3-án több akadémiai polgár is lép fel a „Huszárszerelme“-ben, szivességből Egry Kálmán, színigazgató iránt, s azon reményben, hogy telt házat csinálnak, mi bizony nagyon is el kellene nehányszor a színházi kasszának. — Városunk nemesszívű közönségéhez fordulunk végre, azon felhívással, azon kérelemmel, hogy az itt működő szintársulatot legalább a még adandó néhány előadásra de tömegesen pártolja. A F. M. K. E. választott szintársulata, mondjuk ki nyiltan, ittlétének ideje alatt, csak közönyt, részvétlenséget tapasztalt városunk részéről; oly közönyt, oly részvétlenséget, hogy most, mindenéből kifogyván, tisztességből nem is mehet legközelebbi rendeltetési helyére, hol már bérletei is vannak. Nem csak erkölcsi, de hazafias kötelessége városunknak, hogy magyar színészeinken legalább némileg segítsen; és a

hallkabb hangon mondá jóizű kaczagás mellett a „hiert.“ — — Mi meg a sikeres eljárás után vezető barátunkat megéljenzetük s mint valami csatát nyert hősök siettünk egyenesen a Gauséba (Johannissgasse), mely vendéglő volt akkor Bécsben gyűlhelye a legtöbb magyar jogásznak. Oda járt a többek közt a magára tartós, daliás Wlassics Gyula mostani kultusminister s kebelbarátja a pompás kedélyű kitűnő zongorázó Jeszenszky Sándor (Temérdek) Jeszenszky Dano budapesti kir. közjegyző s jeles költőnk fia, ki jelenleg belügyminiszteriumunknak kiváló osztálytanácsosa.

A tudós tanárok közül legszivesebben hallgattuk dr. Stein Lőrincz előadásait, ki mindig állva prelegált s nagyon szerette a dialogusokban tartott beszédet. Így élénken emlékezhetünk reá midőn az állítólag Alcibiades és nevelője közt tartott párbeszédet mondotta el, melyben Alcibiades nevelőjétől kérdezi, hogy van-e tökéletes államforma s milyennek kellene annak lenni, a nevelő meg brillans indokolással világosítja fel növendékét arról, hogy tökéletes államrendszer nem létezett soha és létezni nem is fog. Emlékezhetünk reá, hogy mi magyarfiuk az elmondott párbeszéd után a híres nagy tudóst megéljenzetük s ez osztrák kollégáinkra is átragadt s ők is hangos vivatokba törtek ki. — Stein nagyon gyakran használta e két szót „offenbar“ és „allerdings“ úgy hogy egyik társunk egy óra alatt 17 offenbart és 14 allerdingset számlált össze. Különbönyt nyomatni lehetett volna előadásait, oiy precis classikus formába voltak azok öntve.

mód oly egyszerű: pártolás néhány napra. Reméljük és feltételezzük, hogy van Selmezbányai közönségében annyi magyar önérték, hogy ne engedje beigazolni azon hirt, hogy Selmezbányán nem kell magyar színész; hogy Selmezbányán tönkre jut a magyar színigazgató. Nem válnék városunk, nem válnék közönségének dicséretére ha Egry Kálmán az itteni közönségen hajótörést szenvedne. Ujólág kérjük közönségünket támogassa hathatós pártfogással az itt időző szintársulatot legalább erre a néhány napra; ha nem műpártolásból legalább — magyar hazafiságból.

— **Bazár Selmezen.** Hol? — Hol?! Bizony még nincs — de lehetne, és nem is kellene soká keresni alkalmas helyet. A kegyesrendiek háza alatt, szemben a bányaigazgatósági épülettel hosszan elnyúló kopár fal szinte kérdezeni látszik, miért nem használtok fel engem valamire?! Ott a végén az a pinczebejárat szinte szégyenkezve vonal meg a sarokban, hogy ő egyedül szakítja meg annak a hosszú kopár falnak az ő komor egyhangúságát. Pedig mily jól lehetne ott szép sorban kisebb boltocskákat felállítani hol mindenféle apróságot árusítanának, minden egyes boltocskában más-másfélét; például az egyikben gyermekjátékszereket, a másikban esztergályos-árukat, a harmadikban — igaz, hiszen van talán házi iparunk is?! Itt vannak a hodrusi csipkék, a hegybányai faragóműhely termékei! Mily előnyös, a szemnek is tetszetős elárúsító helyül szolgálhatnának ezek a boltocskák. Mindenesetre szépítenék az utca ezen részét s oda illőbbek volnának, mint vásárkor az otromba sátrak.

— **Kossuth gyászünnepély.** Pénteken november-hó 1-én Halottak estélye alkalmából a szintársulat Kossuth Lajos nagy hazánkfia emlékére kegyeletének jelül fényes gyászünnepélyt rendez: Az ünnepély fényének emelésére a selmezi Entreprise des pompes funébres az összes gyászdiszítéseite készséggel bocsátotta az igazgató rendelkezésére, továbbá hazafiai kegyeletből a selmezi polgári dalárda fog közreműködni az ünnepélyen gyászdalokat- és a Nyugodj békén Kossuth Lajos (előbb ne sirj ne sirj Kossuth Lajos) remek dalt fogja énekelni. Lesz Fényes ravatal feltámadási apoteozissal oly látványosság, melyet eddig közönségünknek nem volt alkalma látni. — Remélve hogy a közönség mel-

Diák társas életünket leginkább az akkori „Magyar társas kör“ képviselte, mely a magyar egyetemi fiatalság nagy részének kellemesen szórakoztató találkozó helye volt s melyet osztrák kollégáink is szívesen felkerestek, mint vendégek. Utóbbiak közül különösen dr. Zuckerkandl akkoriban Billroth assistense, most a bécsi egyetem egyik medikai kitűnősége és tanára kötötte le sokszor talpraesett toasztjaival és pompás humorával figyelmünket.

1873. május 1-én szakadó esőben nyitotta meg királyunk ő felsége a bécsi világiállítást, mely ünnepélyen természetesen az egyetemi hallgatók is s köztük mi magyarok is résztvettünk s örök emlékezetünkben fog az maradni. A kiállítás látogatásához 5 frtért állandó diákjegyet kaptunk s ezzel bármikor bemehettünk a csodás világtárlatba.

Egy évre a történetek után mi is világgá széledtünk s talán csak a visszaemlékezés kapcsa maradt meg egynémelyikünkben. Pedig feledhetetlen szép kor volt az, melyre csakhamar az élet küzdelme, a biztos lét elérése iránti iparkodás és az ambiciozus előre törekvés lázas ideje következett.

Huszonhárom év mult el azóta. Megváltozott az idő, az élet és az emberek is. Ki excellenciás, ki méltóságos, ki nagyságos és tekintetes ur lett . . . ki meg mátul holnapra küzdök az élet viharával.

tányolni fogja az igazgató áldozatkészségét, ki az egész termet gyászdiszbe vonatja, és hisszük, hogy közönségünk tömegesen fog az előadásra megjelenni. A képleteket Olmosy R. tervezte és rendezi.

— **Jutalomjáték.** Olmosy Rezsőnek Egry Kálmán szintársulata egyik jeles, kedvelt tagjának, szombaton nov. 2-án lesz jutalomjátéka, mely alkalommal utolsóelőtti előadásul a „Czite-rás“ nagy operette kerül színre, melyben a jutalmazandó számos helyi érdekű kuplét fog énekelni. Melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

Hirdetések.

1895. évi 2355. szám.

Szállítási hirdetmény.

A selmezbányai m. kir. központi fémkohó, hivatalnak 1896. év folyamán szüksége leend 4000 (négyezer) métermázsa ócska öntött vasra, melynek szállítására ezennel nyilvános pályázat hirdettetik, megjegyezvén, hogy kisebb mennyiségre szóló ajánlatok is figyelembe fognak vétetni.

A szállítandó ócska öntött vas, melynek legfeljebb 25%-ka forgács alakban átvétetni fog és az egyes daraboknak a 10 (tíz) kilogramnyi súlyt túlháladniok nem szabad, tizenkét lehetőleg egyenlő havi részletekben szolgáltatandó be.

Ezen ócska öntött vas szállítása, illetőleg az erre vonatkozó ajánlat elfogadása után, az egyes szállitmányok a kohónál megmázsalva vétetnek át és minden szállitmányért járó pénzösszeg a szállitmány kifogástalan átvétele után szabályszerűen (szerződési) bélyegzett nyugtató ellenében fizettetik ki.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok melyekben a szállítandó anyagbeszerzési forrása is megjelölendő 5% bánatpénzzel ellátva 1895. évi december-hó 10-éig esti 5 óráig a m. kir. központi fémkohó hivatalhoz Selmezbányán küldendők be, hol a különleges feltételek is a hivatalos órák alatt megtudhatók.

A bánatpénz a szerződés megkötésekor, készpénzben vagy biztosítékképes értékpapirokban 10 (tíz) százalékra egészítendő ki.

A m. kir. kohóhivatal fentartja magának a jogot arra, hogy a beérkező ajánlatok közül tettesés szerint azt elfogadja a mely nézete szerint a legtöbb biztosítéket nyújtja, esetleg pedig valamennyi beérkezett ajánlatot vissza utasithassa.

M. kir. kohóhivatal.

Selmezbányán 1895. évi október-hó 27-én.

Neubauer.

		<h1>Bor!</h1>			
<p>Jó kedv!</p>		<p>Ki a jó kolbászt szereti, Tepertyüt, hurkát keresi, Ki a jó ételt kedveli Gyurkovitsnál azt megleli. Ki csak friss sört inni akar S jó veres bort, a mely fanyar; Ki szereti szőlő nedvet S akar kapni pompás kedvet, Ki vidámság kedvelője, Gyurkovitsnak vendéglője Lehet csakis törzskocsmája, Mert ott mind ezt megtalálja.</p>		<p>Sör!</p>	
<p>Jó étel!</p>					

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a holnapi mindenszentek ünnepén szokásos

sütemények

elkészítését megrendelésre szerény árak mellett elvállalom s azoknak jóságáról, izlettességéről kezeskedem.

Különbén is ajánlom csak nemrég nyitott

czukrász- üzletemet

nagyrabecsült pártfogásukba.

Kiváló tisztelettel

Selmeczbánya 1895 okt. 31.

Tuschl Gusztáv.
czukrász.

Selmeczbányán 1895. okt. 29.

Kedves fiam!

Ha te téli öltönyt, felöltőt, téli kabátot, kalapot, czipőt, fehérneműt, esernyőt stb. jól és olcsón, finom, tartós kivitelben s a legújabb divat szerint akarsz vásárolni, akkor csak is

SINGER IGNÁCZNAK

a terrasszon lévő nagy áruházába menj; mert ott kifogástalanul fognak kiszolgálni.

Szerető atyád.

SÍRDÍSZÍTÉS.

A SELMECZI
»ENTREPRISE
DES POMPES
FUNEBRES«

ajánkozik a halottak estéjéhez eszközrendő

sírdíszítésekre,

draperirozáshoz stb. szép, izléeses kivittel s szerény díjazás mellett.

Ugyanott kaphatók nagy, dúsválasztékban mindenféle színű csak most legújabbán megrendelt

koszorúk

különbéle árakban.

Tisztelettel

Polkoráb József.

Daczára annak, hogy a **czukor, szalonna, zsír, és liszt** ára az utóbbi időben jóval emelkedett, a **czukor kiloja 36 krért**, a szalonna, zsír és liszt pedig az eddigi régi árban kapható

Weisz Ignác

főpiaczon lévő fűszerkereskedésében
Selmeczbányán.

Ugyanitt, a míg a dúsraktáron lévő áru tart, **czipőruganyt**, melynek ára 15%-kal, mindenféle **bőr és talp**, melynek ára 20—30%-kal újabb időben emelkedett, a régi árakban kaphatók.